Lietas arhīva Nr. CA-0608-20/24
ECLI:LV:RAT:2020:0818.C30547619.6.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2020.gada 18.augustā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Marika Bebriša,
tiesnese Ineta Ozola un tiesnesis Normunds Riņķis,
izskatīja tiesas sēdē rakstveida procesā Rīgā, Brīvības bulvārī 34, civillietu /pers. A/ prasībā pret /dzīvokļu īpašnieku biedrība/ par traucēta valdījuma atjaunošanu sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 14.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ cēlusi pirmās instances tiesā prasību pret /dzīvokļu īpašnieku biedrība/par traucēta valdījuma atjaunošanu, kurā pamatojoties uz Dzīvokļu īpašuma likuma 4.pantu, Civillikuma 912., 913., 925., 1067., 1068.pantu, prasītāja lūgusi: atjaunot /pers. A/ traucētu valdījumu uz nekustamā īpašuma /adrese/, zemes gabalu, kura kopējo platību veido 1355 kv.m., un uz kura atrodas viena 6-stāvu dzīvojamā ēka (lit.Nr.l), viena 5-stāvu dzīvojamā ēkā (lit.Nr.2) un pagrabs zem pagalma (lit.Nr.3), atļaut /pers. A/ valdīt, lietot un iebraukt nekustamā īpašuma /adrese/ pagalmā un piedzīt no atbildētāja visus tiesāšanās izdevumus.

[1.1] Prasībā norādīts, ka saskaņā ar ierakstu Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā /nodalījuma numurs/, nekustamais īpašums /adrese/ ar kadastra numuru /kadastra numurs/, sastāv no zemes gabala ar kopējo platību 1335 kv.m., uz kura atrodas viena 6-stāvu dzīvojamā ēka (lit.Nr.1), viena 5-stāvu dzīvojamā ēka (lit.Nr.2) un pagrabs zem pagalma (lit.Nr.3).
Prasītāja ir /adrese A/īpašniece, viņai pieder 11818/476882 domājamās daļas no daudzdzīvokļu mājas un zemes gabala /adrese/. Atbildētāja pārvalda minēto nekustamo īpašumu, pamatojoties uz 2013.gada 22.februāra Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu starp atbildētāju un nekustamā īpašuma /adrese/ īpašniekiem.

[1.2] Prasītāja norāda, ka nesaņemot visu kopīpašnieku piekrišanu, 2013.gada augustā atbildētāja dzīvojamās mājas pagalmā izvietoja ceļa zīmes Nr. 532 "Stāvvieta" un papildzīme Nr.804 "Darbības zona" ("4 m pa kreisi") un Nr. 842 "Pārējā papildinformācija" ("Tikai ar /dzīvokļu īpašnieku biedrība/atļaujām").
2016.gada nogalē atbildētāja, izmantojot visu kopīpašnieku naudas līdzekļus, uzstādīja automātiskos vārtus iebrauktuvei mājas pagalmā un izsniedza kopīpašniekiem tālvadības pultis vārtu atvēršanai.
2018.gada 12.aprīlī atbildētāja pārprogrammēja vārtu automātiku un prasītājai izsniegtā tālvadības pults vairs nebija derīga vārtu atvēršanai.

[1.3] Prasītāja uzskata, ka šādas atbildētājas patvarīgas rīcības rezultātā viņai tika liegta iespēja pilnvērtīgi izmantot savas valdījuma tiesības un netraucēti lietot dzīvokļa īpašumam piekrītošo zemes gabalu, tajā skaitā, iebraukt pagalmā ar automašīnu, un traucējuma novēršanai celta šī prasība.

[2] Atbildētāja pirmās instances tiesai sniegtajos paskaidrojumos norādījusi, ka prasību neatzīst.

[3] Pirmās instances tiesas sēdē prasītājas pārstāvis precizēja prasības pieteikuma 2.punktu, izskatot to sekojošā redakcijā: "atļaut /pers. A/ valdīt, lietot un iebraukt nekustamā īpašuma /adrese/ pagalmā, uzliekot par pienākumu /dzīvokļu īpašnieku biedrība/izsniegt /pers. A/ derīgu automātisko vārtu atvēršanas pulti".

[4] **Ar** Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 14.oktobra **spriedumu prasība noraidīta pilnā apmērā**, šādu motīvu dēļ.

[4.1] Tiesa konstatēja, ka lietā nav strīda par šādiem faktiem.
Saskaņā ar ierakstu Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā /nodalījuma numurs/, nekustamais īpašums /adrese/ ar kadastra numuru /kadastra numurs/, sastāv no zemes gabala ar kopējo platību 1335 kv.m., uz kura atrodas viena 6- stāvu

dzīvojamā ēka (lit.Nr.1), viena 5–stāvu dzīvojamā ēka (lit.Nr.2) un pagrabs zem pagalma (lit.Nr.3) (lietas 9.-10. lapa).

Prasītājai pieder 11818/476882 domājamās daļas no nekustamā īpašuma daudzdzīvokļu mājas un zemes gabala /adrese/, prasītāja ir /adrese A/ īpašniece.

Atbildētāja, pamatojoties uz 2013.gada 22.februārī noslēgto dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu, pārvalda dzīvojamo māju un mājai piesaistīto zemes gabalu /adrese/ (lietas 11.-16.lapa), uzņemoties pienākumu pārvaldīt dzīvojamo māju un piesaistīto zemes gabalu atbilstoši īpašnieku norādījumiem, nodrošināt iespēju īpašniekiem pienācīgi lietot un izmantot dzīvojamās mājas kopīpašumā esošo daļu.

[4.2] Saistībā ar strīda priekšmetu tiesa konstatēja šādus apstākļus.

[4.2.1] No 2016.gada 21.marta ēkas dzīvokļu īpašnieku kopsapulces protokola Nr.2016.?0 izriet, ka jautājums par iespēju par maksu novietot automašīnas ēkas pagalmā nav izskatīts (lietas 50.-51.lapa).

Minēto apstiprina arī VAS "Latvijas valsts ceļi" 2019.gada 4.aprīļa lēmums par satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu saskaņojumu, ar kuru noteikts līdz 2019.gada 10.maijam demontēt uzstādītās ceļa zīmes Nr.532 "Stāvvieta", Nr.804 "Darbības zona" un Nr.842 "Pārējā papildinformācija" (Tikai ar /dzīvokļu īpašnieku biedrība/atļaujām) nekustamajā īpašumā, kadastra/kadastra numurs/, /adrese/, norādot, ka jautājums par minēto ceļa zīmju uzstādīšanu nav skatīts dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē [..] (lietas 46.-47. lapa).

[4.2.2] Saskaņā ar 2019.gada 15.maija balsošanas protokolu par dzīvojamās mājas /adrese/, /adrese B/ dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu, nesasaucot dzīvokļu īpašnieku kopsapulci, ar balsu vairākumu ticis pieņemts lēmums: "lai nodrošinātu kārtību pagalmā un tā lietderīgu izmantošanu, atbalstu, ka automašīnu novietošanai ēkas pagalmā tiek uzstādīta ceļa zīme Nr.532 "Stāvvieta", Nr.804 "Darbības zona" un Nr.842 "Pārējā papildinformācija" (Tikai ar /dzīvokļu īpašnieku biedrība/ atļaujām) (lietas 42.lapa).

Vienlaicīgi ir noticis balsojums un izskatīts jautājums arī par pagalma lietošanu, pieņemot šādus lēmumus:

1. Autostāvvietu skaits ēkas pagalmā ir ierobežots, priekšroka ir telpu grupu īpašniekiem. 2019.gadam maksa tiek noteikta 25,00 *euro* mēnesī plus PVN. Ja piesakās vairāk kā pieci īpašnieki, viņu starpā tiek rīkota izsole ar augšupejošu soli.

2. Pieteikšanās uz autostāvvietu notiek 1x gadā pēc /dzīvokļu īpašnieku biedrība/valdes uzaicinājuma.

3. Nepieciešamības gadījumā īslaicīgi (līdz 15min.) pagalmā var iebraukt arī citi īpašnieki, vārtu pults atrodas STEIKU HAOSĀ pie bārmeņa.

[4.3] Tiesa konstatēja, ka 2019.gada 15.maija balsošanas protokola lēmums pieņemts aptaujas veidā atbilstoši Dzīvokļu īpašuma likuma 18.panta otrajai daļai, kas nosaka, ka dzīvokļu īpašnieku kopība par savā kompetencē esošajiem jautājumiem lēmumus var pieņemt nesasaucot dzīvokļu īpašnieku kopsapulci — aptaujas veidā.

Tiesa secināja, ka no minētā balsošanas protokola izriet, ka no 39 dzīvokļu īpašniekiem 30 ir nobalsojušas "par", kas atbilst Dzīvokļu īpašuma likuma 17.panta devītās daļas nosacījumiem.

Tiesa konstatēja, ka prasītāja Dzīvokļu īpašuma likuma 16.panta ceturtās daļas kārtībā un termiņā nav cēlusi prasību par dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma atzīšanu par spēkā neesošu, un atzina, ka attiecīgi 2019.gada 15.maija balsošanas protokols ir saistošs prasītājai un arī tiesai.

[4.4] Tiesa konstatēja, ka pagalma lietošanas kārtības ir noteikta ar spēkā esošu 2019.gada 15.maija balsošanas protokolu, pamatojoties uz kuru 2019.gada 21.maijā ar VAS "Latvijas valsts ceļi" tika saskaņota ceļu zīmju Nr.842 "Tikai ar /dzīvokļu īpašnieku biedrība/izvietošana (lietas 40.-41.lapa).

Tiesa atzina par nepamatotu prasītājas argumentu, ka ceļa zīmes izvietotas patvarīgi, nesaņemot visu kopīpašnieku piekrišanu, kā to paredz Civillikuma 1068.panta pirmā daļa, jo šis trūkums (visu kopīpašnieku piekrišana šo zīmju izvietošanai) uz lietas izskatīšanas brīdi tiesā ir novērsts, un tālab kopš 2015.gada 21.maija nepastāv nekāds prasītājas kā kopīpašnieces tiesību aizskārums.

Tiesa atzina, ka prasītājas tiesības iebraukt un izbraukt no pagalma, kā arī vārtu pults lietošana un pults atrašanās vieta ir noteiktas ar spēkā esošu dzīvokļu īpašnieku lēmumu, kas prasītājai ir jāievēro, līdz ar ko tiesa nesaskata iemeslu, kādēļ prasītājai būtu jāatrodas labvēlīgākā situācijā un jābauda lielākas priekšrocības nekā pārējiem dzīvokļu īpašniekiem.

Ievērojot visu minēto, tiesa prasību noraidīja pilnībā.

[5] Par pirmās instances tiesas spriedumu **prasītāja** iesniegusi apelācijas sūdzību, kurā **pārsūdzējusi spriedumu pilnā apmērā**, norādot šādus argumentus:

[5.1] Apelatore uzskata, ka tiesa nav vērtējusi vai (1) atbildētāja ar savu rīcību ir devusi iemeslu prasības celšanai; (2) vai prasītājas valdījuma traucējums noticis un kā tas ir izpaudies; (3) vai no valdījuma traucējuma brīža nav pagājis Civillikuma 925.pantā noteiktais noilgums.

Tā kā atbildētāja atteicās atjaunot piekļuvi vārtu vadības automātikai, kā arī ilgstošā laika periodā nesniedza informāciju par dzīvokļu kopības pieņemtajiem lēmumiem, prasītājai ar pārstāvja starpniecību bija jāvēršas VAS "Latvijas valsts ceļi", lai iegūtu informāciju par ceļa zīmju uzstādīšanas likumību.

2019.gada 4.aprīlī VAS Latvijas valsts ceļi atzina, ka atbildētājas rīcība, uzstādot kopīpašumā ceļa zīmes, ir prettiesiska un tāpēc tika pieņemts lēmums Nr.1.1/4010, ar kuru atbildētājai tika uzdots demontēt patvarīgi uzstādītās ceļa zīmes.

Tā kā atbildētājas patvarīgo rīcību saistībā ar ceļa zīmju uzstādīšanas likumību ir apstrīdējusi VAS "Latvijas valsts ceļi", kas darbojas publisko tiesību jomā, prasītājas pārstāvis tiesas sēdē lūdza pirmās instances tiesu atbilstoši Civilprocesa likuma 232.panta noteikumiem izvērtēt minētos apstākļus, tomēr tiesa spriedumā nav pat apsvērusi šādu iespēju.

[5.2] Tiesa nav pareizi novērtējusi un iztulkojusi dzīvokļu īpašnieku kopības 2019. gada 15. maija balsošanas protokolu.

No balsošanas protokolā iekļautās informācijas ir redzams, ka (1) dzīvokļu īpašnieku kopība ir balsojusi par ceļazīmes Nr.532 uzstādīšanu, kas atbilstoši 2015.gada 2.jūnija MK noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 276.27 punktam apzīmē "Ieteicamā ātruma beigas", nevis "Stāvvieta", kā norādīts balsošanas protokolā; (2) atbilstoši minēto noteikumu 285.20 punktam, ceļa zīme Nr.842 apzīmē "Pilnas masas ierobežojumu", nevis "Pārējā papildinformācija", kā norādīts balsošanas protokolā; (3) atbildētāja līdz 2019.gada 11.maijam ir saņēmusi 31 aizpildītu un parakstītu aptaujas anketu, kas pierāda, ka ir balsojis 31 dzīvokļa īpašnieks, savukārt balsošanas rezultātā ir norādīts, ka 30 dzīvokļu īpašnieki nobalsojuši "par", bet 3 dzīvokļu īpašnieki "pret" un 6 dzīvokļu īpašnieki nav iesnieguši balsošanas anketas, kas nozīmē, ka ir balsojuši "pret".

Pirmās instances tiesa spriedumā pievienojusies šādai nepatiesai informācijai, to nepārbaudot un neieskatoties zemesgrāmatas izdrukā, no kuras redzams, ka nekustamais īpašums /adrese/ sastāv nevis no 39 dzīvokļu īpašumiem, bet gan tikai no 36 dzīvokļu īpašumiem, no kuriem tika saņemta 31 aizpildīta un parakstīta anketa.

[5.3] Pirmās instances tiesas izdarītie secinājumi, ka vārtu pults atrašanās vieta ir noteikta ar dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu, nevar izrietēt no minētā lēmuma protokola, jo lēmums ir pieņemts par lietošanas kārtības noteikšanu dzīvokļu īpašnieku starpā, un informatīva norāde, pie kāda konkrēta darbinieka STEIKU HAOSA darba laikā var saņemt vārtu pulti, nevar tikt uzskatīta par dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemtu lēmumu.

Prasītājas ieskatā atbildētājas atbildīgās amatpersonas ļaunprātīgi izmanto savas tiesības un nepilda noslēgta pārvaldīšanas līgumā noteiktos pienākumus.

Atbildētāja nav norādījusi nevienu ticamu un loģisku argumentu tam, kā automātisko vārtu pults atrašanās pie prasītājas varētu traucēt pārējiem dzīvokļu īpašniekiem izmantot savas tiesības uz kopīpašumā esošo daļu, ja jau visiem dzīvokļu īpašniekiem automātisko vārtu pults ir brīvi pieejama STEIKU HAOSA darba laikā.

[5.4] Lietas iztiesāšanas laikā nodibināts, ka pagalma lietošanas kārtība tika noteikta tikai pēc prasības pieteikuma iesniegšanas tiesā, kas nozīmē, ka atbildētāja pēc prasības celšanas ir mēģinājusi novērst apstākļus, kas bija par pamatu šādas prasības celšanai un ir organizējusi dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pieņemšanu Dzīvokļu īpašuma likuma 20.panta noteiktajā kārtībā. Līdz ar to tiesa nav objektīvi un kopsakarā ar lietā esošajiem pierādījumiem izvērtējusi prasības pamatu, prasības mērķi un tiesiskos apstākļus, kas pastāvēja uz prasības iesniegšanas brīdi.

[6] Apelācijas instances tiesa sākotnēji nozīmējusi lietas izskatīšanu mutvārdu procesā, bet, pamatojoties uz 2020.gada 5.jūnija COVID-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pantu, Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka konkrētajā civillietā pastāv iespēja nodrošināt lietas dalībnieku procesuālās tiesības, arī nerīkojot mutvārdu tiesas sēdi, un vienbalsīgi atzīst, ka lietas izskatīšana apelācijas instances tiesā veicama rakstveida procesā.

Pusēm 2020.gada 10.jūnijā nosūtīts tiesas paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā. Civilprocesa likumam atbilstoši lūgumi tiesas noteiktajā termiņā netika iesniegti, kā arī lietas dalībnieki nebija izmantojuši savas tiesības iesniegt rakstveida paskaidrojumus Civilprocesa likuma 166.panta kārtībā.

Motīvu daļa

Izvērtējusi prasības un apelācijas sūdzības argumentus, kopsakarā ar visiem lietā esošajiem pierādījumiem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība un apelācijas sūdzība ir apmierināmas daļēji, šādu motīvu dēļ:

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā. Ņemot vērā apstākli, ka pirmās instances tiesas spriedums tiek pārsūdzēts pilnā apjomā, tad arī prasība apelācijas kārtībā tiek izskatīta pēc būtības pilnā apmērā, atbilstoši prasītājas apelācijas sūdzībā minētajiem argumentiem.

[7.1] Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka lietā nav strīda par šādiem faktiem.

[7.1.1] Saskaņā ar ierakstu Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā /nodalījuma numurs/, nekustamais īpašums /adrese/ ar kadastra numuru /kadastra numurs/, sastāv no zemes gabala ar kopējo platību 1335 kv.m., uz kura atrodas viena

6-stāvu dzīvojamā ēka (lit.Nr.1), viena 5–stāvu dzīvojamā ēka (lit.Nr.2) un pagrabs zem pagalma (lit.Nr.3) (lietas 9.-10. lapa).

[7.1.2] Prasītājai pieder 11818/476882 domājamās daļas no nekustamā īpašuma daudzdzīvokļu mājas un zemes gabala /adrese/, prasītāja ir dzīvokļa /adrese A/īpašniece.

[7.1.3] Atbildētāja, pamatojoties uz 2013.gada 22.februārī noslēgto dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu, pārvalda dzīvojamo māju un mājai piesaistīto zemes gabalu /adrese/ (lietas 11.-16.lapa).

[7.2] Prasītāja cēlusi prasību par traucēta valdījuma atjaunošanu, jo uzskata, ka viņai ir traucēts valdījums uz nekustamā īpašuma /adrese/, zemes gabalu.

Valdījuma traucējums iestājies tāpēc, ka dzīvokļa īpašnieku daļa, nesaņemot visu kopīpašnieku piekrišanu, 2013.gada augustā lēmusi par zemes izmantošanu autostāvvietas vajadzībām, izvietojusi ceļa zīmes un uzstādījusi automātiskos vārtus iebrauktuvei mājas pagalmā. Sākotnēji prasītājai tikusi izsniegta tālvadības pultis vārtu atvēršanai, savukārt 2018.gada 12.aprīlī atbildētāja pārprogrammēja vārtu automātiku un prasītājai izsniegtā tālvadības pults vairs nebija derīga vārtu atvēršanai.

[7.2.1] Pirmās instances tiesas spriedumā konstatēts, ka saskaņā ar 2019.gada 15.maija balsošanas protokolu par dzīvojamās mājas /adrese/ /adrese B/, dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu, nesasaucot dzīvokļu īpašnieku kopsapulci, ar balsu vairākumu ticis pieņemts lēmums: "lai nodrošinātu kārtību pagalmā un tā lietderīgu izmantošanu, atbalstu, ka automašīnu novietošanai ēkas pagalmā tiek uzstādīta ceļa zīme Nr.532 "Stāvvieta", Nr.804 "Darbības zona" un Nr.842 "Pārējā papildinformācija" (Tikai ar /dzīvokļu īpašnieku biedrība/atļaujām) (lietas 42.lapa).

Vienlaicīgi ir noticis balsojums un izskatīts jautājums arī par pagalma lietošanu, pieņemot šādus lēmumus:

1. Autostāvvietu skaits ēkas pagalmā ir ierobežots, priekšroka ir telpu grupu īpašniekiem. 2019.gadam maksa tiek noteikta 25,00 *euro* mēnesī plus PVN. Ja piesakās vairāk kā pieci īpašnieki, viņu starpā tiek rīkota izsole ar augšupejošu soli.
2. Pieteikšanās uz autostāvvietu notiek 1x gadā pēc /dzīvokļu īpašnieku biedrība/valdes uzaicinājuma.
3. Nepieciešamības gadījumā īslaicīgi (līdz 15min.) pagalmā var iebraukt arī citi īpašnieki, vārtu pults atrodas STEIKU HAOSĀ pie bārmeņa.

[7.2.2.] Apelācijas sūdzībā apstrīdēti pirmās instances tiesas konstatētie apstākļi saistībā ar minēto 2019. gada 15. maija balsošanas protokolu.

[7.2.2.1] Apelatore uzskata, ka pirmās instances tiesa nav pareizi novērtējusi un iztulkojusi dzīvokļu īpašnieku kopības 2019. gada 15. maija balsošanas protokolu, jo no tā redzams, ka (1) dzīvokļu īpašnieku kopība ir balsojusi par ceļazīmes Nr.532 uzstādīšanu, kas atbilstoši 2015.gada 2.jūnija MK noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 276.27 punktam apzīmē "Ieteicamā ātruma beigas", nevis "Stāvvieta", kā norādīts balsošanas protokolā; ka (2) atbilstoši minēto noteikumu 285.20 punktam, ceļa zīme Nr.842 apzīmē "Pilnas masas ierobežojumu", nevis "Pārējā papildinformācija", kā norādīts balsošanas protokolā.

Civillietu tiesas kolēģija piekrīt apelatores viedoklim šajā jautājumā, tomēr norāda, ka no dzīvokļu īpašnieku kopības 2019.gada 15.maija balsošanas protokola būtības izriet, ka dzīvokļu īpašnieku kopība ir vēlējusies lemt par kopīpašumā esoša zemes gabala izmantošanu stāvvietas vajadzībām.

[7.2.2.2] Apelācijas sūdzībā apstrīdēti pirmās instances tiesas secinājumi par dalībnieku skaitu aptaujā, norādot, ka pirmās instances tiesa nekritiski pievienojusies atbildētāja sniegtajai informācijai, to pat nepārbaudot.

Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka no protokola izriet, ka ēka sastāv no 39 dzīvokļu/ nedzīvojamo telpu īpašumiem; ka 30 īpašnieki balsojuši par, trīs īpašnieki balsojuši "pret", bet seši īpašnieki nav iesnieguši balsošanas anketas, kas nozīmē, ka ir balsojuši "pret".

Aptaujas anketas, kas apliecinātu konkrēto nekustamo īpašumu īpašnieku dalību un balsojumu minētajā aptaujā, lietas materiāliem nav pievienotas, līdz ar ko Civillietu tiesas kolēģijai nav objektīvas iespējas veikt minēto apelācijas argumentu pārbaudi.

[7.2.2.3] Vienlaikus Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka argumentiem, kuri saistīti ar 2019.gada 15.maija balsošanas protokolu, šajā lietā nav izšķirošas nozīmes, jo lietā konstatējams, ka prasība pirmās instances tiesā celta 2019.gada 8.aprīlī, kad minētais balsošanas protokols nemaz nebija pieņemts. Tāpat Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka 2019.gada 15.maija balsošanas protokols netiek apstrīdēts šajā prasībā, jo šajā prasībā tiek norādīts tikai uz prasītājas valdījuma traucējumu.

[7.2.3] No prasības izriet, ka prasītājas valdījuma traucējums iestājies 2018.gada 12.aprīlī, kad atbildētāja veica automātisko vārtu, kuri slēdz pieeju kopīpašumā esošajam zemes gabalam, pārprogrammēšanu, un tā rezultātā prasītājai izsniegtā pults vairs nebija derīga, bet jauna pults prasītājai, neskatoties uz viņas lūgumiem, netika izsniegta.

Ņemot vērā faktu, ka prasība par valdījuma traucējuma novēršanu pirmās instances tiesā celta 2019.gada 8.aprīlī Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka tā celta Civillikuma 925.panta paredzētajā termiņā.

[7.2.3.1] Atbildētāja savos rakstveida paskaidrojumos par prasību norāda, ka 2016.gada 21.martā un 2017.gada 28.martā ēkas īpašnieki savā kopsapulcē bija nolēmuši kādā kārtībā par maksu ēkas pagalmā novietojamas automašīnas, kas arī bijis pamats prasītājas valdījuma tiesību ierobežošanai.

Civillietu tiesas kolēģija secina, ka pirmās instances tiesas spriedumā konstatēts, ka no 2016.gada 21.marta ēkas dzīvokļu īpašnieku kopsapulces protokola Nr.2016.-0 izriet, ka jautājums par iespēju par maksu novietot automašīnas ēkas pagalmā nav ticis izskatīts (lietas 50.-51.lapa) un minētais apstāklis apelācijas sūdzībā nav apstrīdēts, savukārt 2017.gada protokolu atbildētāja lietā nav iesniegusi.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija nekonstatē, ka minētie apstākļi būtu tiesisks pamats kopš 2018.gada 12.aprīļa liegt prasītājai piekļuvi ēkai, iebraucot tās pagalmā ar automašīnu.

[7.2.3.2] Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka VAS "Latvijas Valsts Ceļi" 2019.gada 4.aprīlī pieņēmusi lēmumu līdz 2019.gada 10.maijam demontēt uzstādītās ceļa zīmes Nr.532 "Stāvvieta"; Nr.804 "Darbības zona"; Nr.842 "Pārējā papildinformācija" (tikai ar /dzīvokļu īpašnieku biedrība/atļaujām").

Apelācijas sūdzībā izteiktos iebildumus, ka pirmās instances tiesas spriedumā nav ticis vērtēts minētais pierādījums, Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotiem, jo minētais pierādījums liecina, ka atbildētājas atsaucēm par Dzīvokļu īpašuma likumam atbilstošu pagalma slēgšanu un izmantošanu autostāvvietas vajadzībām nav tiesiska pamata.

Atbildētājas argumentiem, ka pamatojoties uz 2019.gada 15.maija balsošanas protokolu, ceļa zīmju uzstādīšana tika atkārtoti saskaņota un atļauta ar VAS "Latvijas Valsts Ceļi" nav nozīmes, jo šis arguments neattiecas uz strīdus periodu.

[7.2.3.3] Atbildētāja iebildusi, ka prasītājai nav nekad bijusi liegta iespēja iekļūt ēkas pagalmā, jo lielajos vārtos ir iebūvēti mazie vārtiņi, kas tiek atvērti ar kodu, kas ir izsniegti katram dzīvokļa īpašniekam, tai skaitā prasītājai, jo ēkas pagalmā ir izvietoti sadzīves atkritumu konteineri, un lai prasītāja iekļūtu savā dzīvoklī, viņai nav nepieciešama ieeja no ēkas pagalma.

Minētie iebildumi Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā nepierāda prasītājas valdījuma traucējuma neesamību, jo lietā ir pierādīts, ka dzīvokļu īpašnieki par ierobežojumiem iebraukšanai pagalmā lēmuši tikai 2019.gada 15.maijā un tātad līdz minētajam datumam prasītājas tiesību ierobežojumam nebija nekāda pamata.

[7.2.4] Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pastāv pamats prasības daļējai apmierināšanai prasījumā: atzīstot prasītājai traucētu valdījumu laika periodā līdz 2019.gada 15.maijam uz nekustamā īpašuma /adrese/, zemes gabalu, kura kopējo platību veido 1355 kv.m., un uz kura atrodas viena 6-stāvu dzīvojamā ēka (lit.Nr.l), viena 5-stāvu dzīvojamā ēkā (lit.Nr.2) un pagrabs zem pagalma (lit.Nr.3), neatjaunojot valdījumu, jo saistībā ar valdījuma ierobežošanu šobrīd pastāv citi apstākļi.

[7.2.4.1] Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka rīcību, tai skaitā iebraukšanu un lietošanu, ar īpašumā ietilpstošo zemes gabalu šobrīd noteic 2019.gada 15.maija balsošanas protokols par dzīvojamās mājas/adrese/, /adrese B/, dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu, kas šīs prasības celšanas brīdī nebija pieņemts.

Saistībā ar minēto Civillietu tiesas kolēģija izskaidro apelatorei, ka Dzīvokļu īpašuma likuma 10.pants pirmās daļas 8.un 9.punkts noteic, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums pildīt dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemtos lēmumus un ievērot dzīvokļu īpašnieku kopības noteiktos dzīvokļu īpašumu lietošanas tiesību aprobežojumus.

Dzīvokļu īpašuma likuma 16.panta pirmā daļa paredz, ka dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga izlemt ikvienu jautājumu, kas attiecas uz kopīpašumā esošo daļu, savukārt minētā panta ceturtā daļa noteic, ka tiesa, pamatojoties uz dzīvokļa īpašnieka pieteikumu, var atzīt dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu par spēkā neesošu, ja lēmums vai tā pieņemšanas procedūra ir pretrunā ar šā likuma noteikumiem. Prasību var celt triju mēnešu laikā no dienas, kad attiecīgā persona uzzināja vai tai vajadzēja uzzināt par dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu, bet ne vēlāk par gadu no lēmuma pieņemšanas dienas.

Līdz ar to situācijā, kurā nav apstrīdēts 2019.gada 15.maija lēmums, kurš šobrīd ierobežo prasītājas rīcību ar kopīpašuma priekšmetu, Civillietu tiesas kolēģija nav pamata atjaunot prasītājas valdījumu, kā arī apmierināt otro prasījumu, kurā lūgts atļaut prasītājai valdīt, lietot un iebraukt nekustamā īpašuma /adrese/, pagalmā, uzliekot par pienākumu atbildētājai izsniegt prasītājai derīgu automātisko vārtu atvēršanas pulti.

[7.3] Konstatējot, ka pārējie prasības un apelācijas argumenti nerada pamatu citāda sprieduma pieņemšanai, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka prasība apmierināma daļā par valdījuma traucējuma novēršanu, kas pastāvēja prasības celšanas brīdī, bet noraidāma pārējā apjomā, jo šobrīd prasītājas valdījumu uz ierobežo 2019.gada 15.maija dzīvokļu īpašnieku kopības lēmums, kurš pieņemts pēc šīs prasības celšanas tiesā un līdz ar to neietilpst šīs prasības priekšmetā.

Vērtējot pirmās instances tiesas spriedumu Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka tajā nav pietiekami izvērtēts prasītājas valdījuma traucējuma iestāšanās laiks un pamats, kā rezultātā spriedums apelācijas instancē grozāms.

[8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas noteikumiem, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam — proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

[8.1] Ceļot prasību tiesā, prasītāja samaksājusi valsts nodevu 70,00 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 *euro*, kā arī, iesniedzot apelācijas sūdzību, veikusi valsts nodevas samaksu 70,00 *euro*.

Tā kā tiesa prasību apmierina daļēji, no atbildētājas prasītājas labā piedzenami tiesas izdevumi 71,60 *euro* apmērā (143,20 : 2).

[8.2] Civilprocesa likuma 33.panta trešās daļas 1.punkts nosaka, ka ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir izdevumi par advokāta palīdzību.

Lietā nav strīda, ka prasītājas izdevumus advokāta palīdzības samaksai tiesā apstiprina zvērināta advokāta Ralfa Losberga rēķins Nr.27/03/2019_V387 805,00 *euro* apmērā un maksājuma dokumenti par rēķinu apmaksu 805,00 *euro* un 414,00 *euro*. (lietas 34.-35.lapa, 68.-.69.lapa).

Lietā iesniegtās 2019.gada 1.aprīļa kvīts (lietas 34.lapa) apstiprina, ka prasītāja samaksājusi zvērinātam advokātam Ralfam Losbergam 805,00 *euro* par rēķinu Nr. Nr.27/03/2019_V387. Rēķins Nr.27/03/2019_V387 (lietas 35.lapa) sastādīts /pers. A/ par prasības pieteikuma sastādīšanu un lietas vešanu pirmās instances tiesā ar atbildētāju /dzīvokļu īpašnieku biedrība/

No lietā iesniegtās 2019.gada 29.oktobra kvīts (lietas 68.-69.lapa) izriet, ka prasītāja maksājusi zvērinātam advokātam Ralfam Losbergam 414,00 *euro* par apelācijas sūdzības sastādīšanu un lietas vešanu apelācijas instances tiesā ar atbildētāju /dzīvokļu īpašnieku biedrība/

[8.3] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka izvērtējot minēto lūgumu saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta sestajā daļā noteikto, vērā ņemama judikatūra.

Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 16.novembra spriedumā lietā Nr.SKC381/2016 pausta atziņa, ka, likumdevējs, formulējot Civilprocesa likuma 33.panta trešās daļas 1.punktu (“*izdevumi par advokāta palīdzību”*) un 44.panta pirmās daļas 1.punktu (“*ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir atlīdzināmi [..] advokāta palīdzības samaksai [..]”*), skaidri noteicis iespēju atgūt izdevumus par juridisko palīdzību tiesvedībā iesaistītajai pusei, kas izmanto advokāta pakalpojumus, proti, atlīdzināmi izdevumi tikai par advokāta palīdzību.

Advokatūras likuma 48.[1] pants noteic, ka zvērināta advokāta pilnvarojumu un tā apjomu, kā arī tiesības izpildīt šā likuma 48.pantā noteiktos uzdevumus apliecina orderis, kura paraugu apstiprina Latvijas Zvērinātu advokātu padome. Ordera jēdziens ir minēts arī Civilprocesa likuma 85.panta trešajā daļā, Administratīvā procesa likuma 38.panta sestajā daļā, Satversmes tiesas likuma 23.panta ceturtajā daļā un Kriminālprocesa likuma 79.panta piektajā daļā. Kā izriet no minētajām tiesību normām, advokāta pilnvarojumu juridiskās palīdzības sniegšanai apliecina orderis.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka orderis ir dokuments, kas apliecina faktu, ka advokāts sniedz juridisko palīdzību un darbojas kā viens no priekšnoteikumiem advokāta izdevumu atlīdzināšanai, jo tieši šis dokuments apliecina, ka persona, kas sniegusi juridisko palīdzību, ir advokāts, kā arī tajā tiek uzrādīta konkrēta uzdevuma izpilde - sniegtās juridiskās palīdzības veids, par kuru pusei radušies izdevumi.

Lietas materiālos (lietas 33.,65.lapa) atrodas zvērināta advokāta Ralfa Losberga 2019.gada 27.martā un 2019.gada 1.novembrī izrakstīti orderi, kuros advokāts apņēmies sniegt juridisko palīdzību /pers. A/ pirmās instances tiesā un Rīgas apgabaltiesā.

[8.4] Ar lietas materiālos esošajām kvītīm apstiprinās, ka prasītāja tieši šīs civillietas ietvaros saņēmusi juridisko palīdzību, samaksājot zvērinātam advokātam Ralfam Losbergam izdevumus 1219,00 *euro* kopējā apmērā.

Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta “d” apakšpunkts noteic, ka ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir atlīdzināmi šādos apmēros: atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām nav mantiska rakstura, — to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 2850 *euro*.

Ņemot vērā, ka prasība un apelācijas sūdzība tiek apmierinātas daļēji, kā arī ņemot vērā lietas raksturu un sarežģītības pakāpi, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta „d” apakšpunktam un otrajai daļai, no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi par advokāta palīdzības apmaksu 1000 *euro* apmērā.

[9] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] panta noteikumiem, nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 204.[1] , 430., 432., 434.pantu Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Atzīt līdz 2019.gada 15.maijam pastāvošo prasītājas valdījuma traucējumu uz nekustamā īpašuma /adrese/, zemes gabalu, kura kopējo platību veido 1355 kv.m., un uz kura atrodas viena 6-stāvu dzīvojamā ēka (lit.Nr.l), viena 5-stāvu dzīvojamā ēkā (lit.Nr.2) un pagrabs zem pagalma (lit.Nr.3).

Pārējā daļā prasību noraidīt.

Piedzīt no /dzīvokļu īpašnieku biedrība/, /reģistrācijas numurs/, par labu /pers. A/, /personas kods/, tiesāšanās izdevumus 1000,00 *euro* (viens tūkstotis *euro*) apmērā, kuru samaksa veicama /pers. A/ norēķinu kontā: AS “Swedbank”, /konta numurs/.

Noteikt, ka tiesas spriedums izpildāms labprātīgi 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Senāta Civillietu departamentā 30 dienu laikā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja M.Bebriša

Tiesneši I.Ozola

N.Riņķis